

„SZÓLJ URAM, MERT HALLJA A TE SZOLGÁD!”

1Sám 3,10

<p>Augusztus 15. Nagyboldogasszony ünnep Kötelező ünnep! Szentmiséink reggel ½ 9 és este 6 órakor lesznek</p> <p>Augusztus 20. Szent István király ünnep Szentmisénk reggel ½ 9 órakor lesz!</p> <p><i>Délután lehetőség van a Szent István bazilikánál ünnepi szentmisén résztvenni 5 órakor!</i></p> <p>Ah, hol vagy, magyarok Tündöklő csillaga, Ki voltál valaha Országunk istápjja? Hol vagy, István király? Téged magyar kíván, Gyászos öltözetben</p>	<p>AUGUSZTUS</p> <p>Boldog Kalkuttai Teréz anya:</p> <p>AZ ÖRÖM IMÁJA</p> <p>Az öröm imádság, az öröm erő. Az öröm háló, amellyel lelkeket foghatunk. Isten szereti az örvendező imádságot. A legjobb módja, hogy Istennek hálát adjunk: ha dolgunkat örömmel tesszük.</p> <p>A szerető szív vidám szív. Ne engedd, hogy a gondok úgy hatalmukba kerítsenek; hogy miattuk elfelejtsz örülni a feltámadt Krisztusnak.</p> <p>Mindnyájan Istenhez vágyódunk, a mennyországba, de hatalmunkban áll, hogy már most és itt nála legyünk a mennyben, s minden pillanatban boldogságban részesüljünk.</p> <p>Ez azt jelenti: szeressünk úgy, ahogyan ő szeret, segítsünk, ahogyan ő segít, adjunk, ahogyan ő ad, szolgáljunk, ahogy ő szolgál, mentsük meg az embert, ahogyan ő megment minket, huszonnégy órán át vele legyünk, és a legnyomorúságosabb öltözékben is felismerjük.</p>
---	--

Ki áldozhat?

Mostanában a szentáldozás egyre inkább hozzátartozik a szentmisén való részvételhez, szinte mindenki áldozik a szentmisén jelenlévők közül. Sőt az is előfordul, hogy a temetési szentmiséken a nem-katolikus keresztények és a vallástalan emberek is megáldoznak.

Az elmúlt évtizedekben a katolikus hívek tudatában eléggé elterjedt az a meggyőződés, hogy szentáldozás előtt nem kell feltétlenül gyónni. Elegendő, ha a szentmise elején, a bűnbánati imádság által közösen megbánjuk bűneinket. Pedig nyilvánvaló, a mise elején a közös bűnbánat célja csak az, hogy alkalmassá tegyen bennünket a szent misztériumok ünneplésére, de nincs meg benne a bűnbánat szentségének hatékonysága.

A mi Urunk Jézus Krisztus („vegyétek és egyétek”) és az Anyaszentegyház is ajánlja a gyakori szentáldozást, de a megfelelő előkészületre is figyelmeztet bennünket. A katolikus egyház katekizmusa egyértelműen megfogalmazza, hogy milyen feltételei vannak a méltó szentáldozásnak: „A szentáldozásnak feltétele a teljes közösség a katolikus Egyházzal és a kegyelem állapota, azaz a halálos büntől való mentesség tudata. Aki tudja, hogy súlyos bünt követett el, annak meg kell gyónnia, mielőtt szentáldozáshoz járul. Fontos a lelki összeszedettség és az imádság, és az Egyház által előírt böjt megtartása is, valamint a megfelelő ruházat és viselkedés a Krisztus iránti tisztelet kifejezésére” (291. kérdés). Konkrétabban megfogalmazva ez azt jelenti, hogy csak az áldozhat, aki katolikus, volt elsőáldozó és a szentáldozás előtti időszakban – legfeljebb egy-két hónapja – elvégezte a szentgyónását, és azóta nem követett el súlyos bünt. Azok a katolikusok nem áldozhatnak, akik csak élettársi kapcsolatban élnek vagy elváltak és újra házasodtak polgárilag. Protestáns testvéreink katolikus templomban nem járulhatnak szentáldozáshoz, a katolikusok pedig nem úrvacsorázhatnak evangélikus és református templomban. Pál apostol tanítása szerint az Eucharisztia az „egység szentsége”. Amíg nem vagyunk egyek a hitben, nem lehetünk egyek a szentmise és szentáldozás közösségében sem. Már Szent Pál apostol figyelmeztette a korinthusi híveket az Eucharisztia méltó vételére, illetve a méltó vételhez szükséges előfeltételekre: „Aki méltatlanul eszi a kenyeret vagy issza az Úr kelyhét, az Úr teste és vére ellen vét. Tehát vizsgálja meg magát mindenki, s csak úgy egyék a kenyérből és igyék a kehelyből, mert aki méltatlanul eszik és iszik, anélkül hogy megkülönböztetné az Úr testét, tulajdon ítéletét eszi és issza” (1Kor 11, 27-29).

Az Egyház értelmezése szerint, a „vizsgálja meg magát mindenki” szavakkal az apostol figyelmeztet, hogy alapos lelkiismeret-vizsgálat által döntsük el, hogy méltók vagyunk-e (a kegyelem állapotában vagyunk-e) odajárulni az eucharisztikus lakomához. A szentáldozásra való előkészülethez hozzátartozik a szentségi böjt is, amiről nem szabad megfeledkeznünk. A szentáldozás előtt egy óras böjtot tartunk, ami azt jelenti, hogy semmit nem eszünk, és a vízen kívül mást nem iszunk. A legfontosabb közvetlen előkészület a szentmisén való részvétel. A szentmise egyéni és közös imádságai segítenek bennünket abban, hogy méltó módon találkozzunk a szentségi Jézussal.

A szentáldozásra fel kell készülnünk, de a megfelelő előkészület ellenére is tudatában vagyunk annak, hogy nem vagyunk méltók a szentáldozásra. Ezért fohászkodunk hittel és reménységgel: „Uram, nem vagyok méltó, hogy hajlékomba jöjj, hanem csak egy szóval mondd, és meggyógyul az én lelkem”. Azért részesedünk az Eucharisztia szentségében, hogy megszentelődjünk, nem azért, mert már szentek vagyunk. dr Dolhai Lajos

Az alábbiakban közreadjuk Erdő Péter bíboros elmélkedését, melyet június 24-én, a magyar zarándoklat alkalmával mondott el a lengyelországi Mária-kegyhelyen, a czeŕstochowai kegykápolnában a pálosok hagyományos esti Apel imádsága keretében.

„Nagy dolgokat művel karja erejével: szétszórta a szívük szándékában gőgösöket, de felemelte az alázasokat” – így olvassuk a Szűzanya hálaénekében, a Magnificatban. A Boldogságos Szűz Mária egész élete Isten erejét és szabadító hatalmát hirdeti. De a Mindenható nem szűnik meg nagy dolgokat művelni a Boldogságos Szűz Mária által azóta sem: „boldognak hirdet engem minden nemzedék”. A mi nemzedékünk is fel kell, hogy ismerje a Szent Szűz szabadító pártfogását nemcsak azokban a csodálatos eseményekben,

amelyek 25 évvel ezelőtt történtek, hanem mindabban a segítségben és vigasztalásban is, amelyben azóta részünk van.

Egy nép életében a nyelv, a kultúra, de akár a közösség lélekszáma és fizikai élete is alapvető értékek, olyan értékek, amelyeket a Teremtő akaratából örökségként kaptunk. Amikor tehát azt látjuk, hogy egy nép elöregedik, fogyatkozik, méltán aggódunk, és kérjük Isten szabadító irgalmát. Megvalljuk, hogy vétkeztünk, hogy a személyes önzésünk is oka annak, hogy sokszor kilátástalannak érezzük a helyzetünket. Az engesztelhetetlen pártoskodás és gyűlölködés, a földhöz ragadt anyagiasság, amely sokszor nem gondol a többi emberekre, és nem törődik a jövővel.

Amikor saját nehézségeink megoldását keressük, felragyog előttünk az önzetlenség, a segítőkészség, a felelősségérzet, a gyermekvállalás és a család értéke. Sokszor példaként tekintünk lengyel testvéreinkre is, mint olyan népre, amely az elmúlt évtizedekben nagylelkűen vállalta a gyermekek felnevelését, bátran kiállt értékei mellett, tanúságot tett hitéről, összetartásáról, és egy szent pápát adott az Egyháznak és a világnak. De átérezzük azt is, hogy ma a lengyel nép élete sem könnyű. Úgy látjuk, hogy lengyel testvéreink sikerebben élték meg a gazdasági és politikai átalakulás folyamatát. De észrevesszük az elvilágiasodás, a kivándorlás jelenségeit is, amelyek hasonló aggodalmakat keltenek, mint amilyenek a mi szívünkben élnek. Ezek miatt a nehézségek miatt is ma újra közel érezzük magunkat egymáshoz. Új frissességgel telik meg a régi mondás, hogy egy testvér a magyar és a lengyel.

Igen, ez a helyes kifejezés, amelyet a történelmi emlékezet őriz. Nem egyszerűen közel állunk egymáshoz, nem egyszerűen barátok vagyunk, hanem testvérek a szó szoros értelmében, majdhogynem ikertestvérek, mert ezt a két kultúrnmzetet ugyanaz a nagy egyházi és történelmi akció hozta létre. Körülbelül ezerötven évvel ezelőtt kezdődött a folyamat, amelyet úgy nevezünk, a lengyelek megtérése. De ezzel körülbelül egyidejűleg Géza fejedelem is felvette a keresztséget, és Esztergom hegyén felépült az első templom, akkor még Szent István diakónus és vértanú tiszteletére. III. Ottó császár pedig II. Szilveszter pápával karöltve fáradozott ennek a két népnek a megtérítésén. A császár nem kis büszkeséggel apostolinak is nevezi magát, hivatkozással arra a szerepre, amelyet a lengyelek és a magyarok megtérésében betöltött. Ezt a régi eseményt őrizte meg a lengyel és a magyar történelmi emlékezet. Ez volt a történelmi alapja az újra és újra feléledő szimpátiának, mert ennek a két nemzetnek és ennek a két kultúrának a szülőanyja a Katolikus Egyház volt, és nem a császári hatalom, amely hol erősebben, hol gyengébben, hol keresztényi szellemtől, hol pillanatnyi önzéstől vezetve fejtette ki hatását.

Közös az édesanyánk is, a Boldogságos Szűz Mária, akit mindkét nép úgy tisztel, mint a saját pártfogóját és védelmezőjét. Közös történelmünk legnagyobb pillanataiban pedig egyszerre, egyetlen nagy eseményben nyilvánult meg ez az anyai segítség mindkét nép iránt. Ezen a helyen, a Fekete Mária-kép előtt imádkozott Sobieski János lengyel király 1683-ban, mielőtt elindult a török ellen, hogy megmentse az ostromlott Bécs városát. Győzelmét a Boldogságos Szűzanya közbenjárásának tulajdonította, és ez a nagy siker tette lehetővé, hogy még abban az évben felszabadították Esztergomot, három év múlva pedig Budát és az egész országot. Visszatért Magyarországra a kereszténység, és fokozatosan újjászületett a magyar kultúra is. A kortársak méltán tulajdonították mindezt a Magyarok Nagyasszonyának, aki pártfogója a lengyel népnek is, ő a Keresztények Segítségé. Ma is kérjük támogatását a békés építéshez. Kérjük pártfogását, hogy népeink erősítsék az élet kultúráját, sugározzák Krisztus szeretetét, és a bizalmat a jövőben, amely nem pusztán emberi fáradozás eredménye, hanem az Isteni Gondviselés ajándéka.

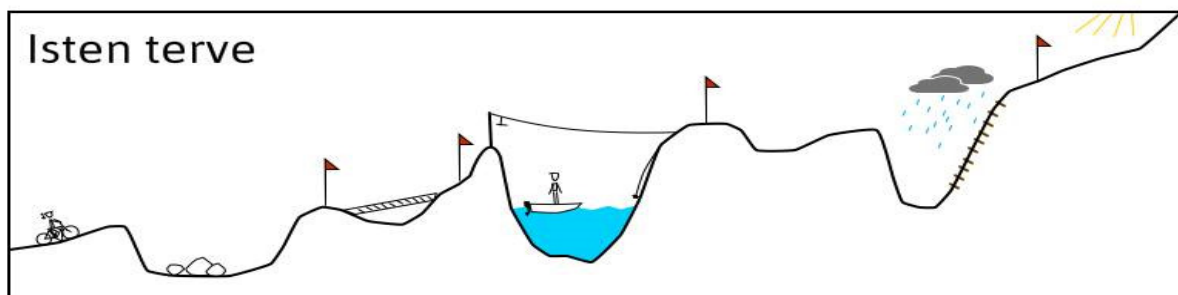
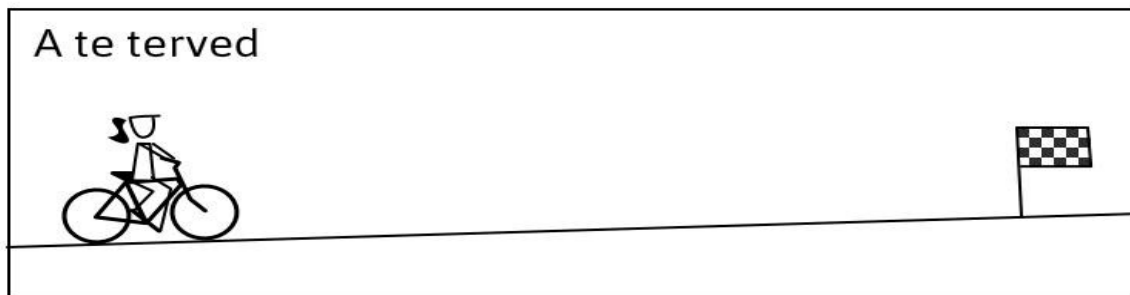
Boldogságos Szűz Mária, Czestochowai Fekete Madonna, magyarok és lengyelek Édesanyja és Pártfogója, könyörögj érettünk. Amen.

Apel imádság

A czestochowai pálos szerzetesek a kommunista diktatúra legkeményebb éveiben elindítottak egy esti imádságot, amelyet *Apel*nek (szólításnak, soraközönak) neveztek. Az imádság egészen konkrétan Wyszyński bíborosért szólt, de az egész népért is. Az ima a hitet és az összetartozást kifejező énekekből, egy szentírási részből és annak magyarázatából, egy tized rózsafüzérből és egy záró áldásból áll.

Forrás: Máriapócsi kegyhely honlapja Magyar Kurír

Felvitetett magas mennyországba,
Angyali szép, örvendetes házba,
E nap a Szűz nagy menyasszonyságba,
Az Istennek drága hajlékába. (SZVU.: 167)

Isten éltesse mindazokat, akik ebben a hónapban ünneplik név és születésnapjukat!

*Az **egyházadó** (egyházközségi hozzájárulás) a templomot segíti.*

Milyen jó volna, ha támogatnánk egyházközségünket!

*Számlaszámunk: **11718000-20382870** Csekkben is fizethető!*

Csekk a templom bejáratánál található

Készüljünk a szentmisére

Vasárnapi olvasmányok

2. vasárnap: ÉVKÖZI 18. VASÁRNAP

Kiv 16,2-4.12-15; Zs 77,3-54; Ef 4,17.20-24; Jn 6,24-35

9. vasárnap: ÉVKÖZI 19. VASÁRNAP

1Kir 19,4-8; Zs 33; Ef 4,30 - 5,2; Jn 6,41-51

15. szombat: SZŰZ MÁRIA MENNYBEVÉTELE (NAGYBOLDOGASSZONY)

Jel 11,19a; 12,1-6a.10; Zs 44; 1Kor 15,20-26; Lk 1,39-56

16. vasárnap: ÉVKÖZI 20. VASÁRNAP

Péld 9,1-6; Zs 33; Ef 5,15-20; Jn 6,51-58

20. csütörtök: SZENT ISTVÁN KIRÁLY

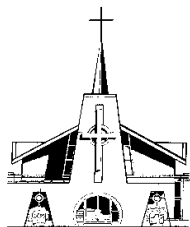
Péld 4,10-15.18-27; Zs 65; Ef 4,17-24; Mt 7, 24-29

23. vasárnap: ÉVKÖZI 21. VASÁRNAP

Józs 24,1-2a.15-17.18b; Zs 33; Ef 5,21-32; Jn 6,60-69

30. vasárnap: ÉVKÖZI 22. VASÁRNAP

MTörv 4,1-2.6-8; Zs 14; Jak 1,17-18.21b-22.27; Mk 7,1-8.14-15.21-23

Árpád-házi Szent Margit Plébánia liturgikus lapja. 1182 Budapest Fogaras u. 16.

Telefonszám: 292-46-63; Faxeszám: 297-54-17; www.szentmargit.hu

A plébánia e-mail címei: ibenke@mail.interware.hu; fogaras4@t-online.hu

Bankszámlaszám: 11718000 – 20382870 (OTP Bp. XVIII.)

Felelős szerkesztő: Benke István c. apát, plébános